

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**La Resposta****Uns salvatges han trencat, de nits, la làpida amb el nom d'En Joan Montañà****Nosaltres ACUSEM...**

Els aludits en nostre article de fons del diu-
menge darrer, ja han contestat. La salvatjada
comesa la nit del dilluns, ha estat la resposta de
la gent roïna que està al servei de la intolerància.
Quan les raons naturals amb que els fets s'a-
poïen són irrefutables, quan la lògica no pot re-
batre l'argumentació contundent i ferma, *els ho-
mes que serveixen per a tot* acudeixen a la vio-
lència. I l'acte de rompre la lloseta de marbre
que donava nom al carrer de Joan Montañà
(abans dit de Sant Jaume), ha estat altra demos-
tració de violència covarda, pròpia de certa *gen-
teta*. I diem covarda perquè els malvats que rea-
litzaren tal acció estaven ben segurs que aital fet
quedaria sense càstic, ja que els agents de l'auto-
ritat no podrien esbrinar res de res. Els qui em-
parats en la fosca de la nit, gosaren cometre aital
acte de salvatgisme, devien quedar amb tota
aquella tranquil·litat de consciència que dona
l'haver realitzat una bona obra. I els inductors
rigueren l'endemà, celebrant la gran pensada que
haviem tingut.

Qui no estigué tranquil; qui es revoltà en el
fons de la seva consciència col·lectiva i va mani-
festar tot seguit la més viva protesta, exteriorit-
zada en un document elevat a la Junta de Go-
vern de La Unió Liberal, i que en breu plaç fou
suscribit per uns dos cents cinquanta socis, és el
poble de Granollers; aquest mateix poble que,
consternat, sortí al carrer en una tarda de juliol
de l'any 1926, per acompanyar les despulles del
qui en vida fou En Joan Montañà i Riera.

I el dimarts, durant tot el dia, sigué tema pre-
ferent de totes les converses, la facècia dels mal-
vats. Fins i tot s'atreviren a calumniar als qui
ens honoràrem amb l'amistat d'En Montañà, i
amb un cinisme que passa de ratlla, certs ele-
ments que militen en el sector polític del desa-
paregut setmanari «Acció», manifestaren, amb
la pretensió de caçar incautes que els qui havien
romput la lloseta eren els amics dels polítics en-
derrocats a la caiguda de la Dictadura.

Fem història i analitzem coincidències. Tots
sabem qui són els corps. Un senyor que es titula
«Funcionario revisor» i que respon al nom d'Emi-
li Rosell, ha tingut els comprovants de les dar-
reres actuacions administratives de l'Ajunta-
ment de Granollers per obra i gràcia del senyor
Rosàs, actual alcalde de la ciutat i contra el pa-

rer d'un bon grup de concellers de l'Ajuntament
actual. Aquest senyor, que cobra sis centes pe-
ssetes mensuals (600 ptes.) com que tenia tanta
feina necessitava un ajudant; i la bona gent del
poble li proporcionaren el *Clar-i-Net*. Aquests
senyors són els primers responsables, amb la
complicitat del senyor Pineda i Carrencà, secre-
tari particular de l'alcalde, de tot ço que ha pas-
sat. El secretari particular i el «Funcionario re-
visor» consentiren que es publicuessin els comp-
tes de l'enterrament d'En Montañà, perquè ells,
ademés, són també qui en nom de l'alcalde, exer-
ceixen la censura.

Seguim amb les coincidències. El senyor alcal-
de, don Albert Rosàs i Macià, ordenà al cap de
policia, senyor Lope, el mateix dilluns en que
van trencar la làpida, que els guàrdies i serenos
a les seves ordres no obeïssin cap altre manament
que els pervinguts de l'Alcaldia; ço és, que no
responguessin, com agents de l'autoritat, a cap
petició feta pels tinents d'alcalde, ni pels cons-
sellers.

¿Què pretenia, el senyor alcalde, en donar
aquesta ordre tan absoluta? ¿Es que ell ja sabia
que estava decretat l'acte que tots reprovem, i
necessitava donar als malvats la seguretat de que
podien obrar impunement?...

I seguiríem senyalant tantes coincidències que
no acabaríem mai més; però sols volem recullir-
ne una, que bé prou pot servir ella sola per a
aclarir més i més aquest enutjós assumpte, que
per a nosaltres és i ha estat prou clar d'ençà del
primer moment. El senyor alcalde te per costum

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'in-
quilinat, recorda't que En Ramon Montañà,
assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pe-
ssetes l'any. Es dir, **DUES PESSETES AMB ONZE
CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.**

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de
l'Escorxador, amb les normes per ell portades
a la pràctica en el pes del bestiar mort, es
gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del
càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que
el de l'Alcalde.

anar a la seva propietat de Santa Eulàlia tots
els dimecres. Per al dimarts al matí tenia assen-
yalada recepció de varis veïns al seu despatx de
l'Alcaldia; i, oh, coincidència!, aquell dematí,
quan la notícia d'haver-se romput la lloseta cor-
ria per la ciutat com un regueró de pólvora, el
senyor alcalde, que d'això, com de tantes altres
coses, *no en sabia res*, s'en anava a la seva pro-
prietat, amb la consciència ben tranquil·la i ru-
blert de la satisfacció que dona *tota una nit de
somni tranquil i reposat*, després de dedicar tots
els seus afanys a aconseguir la tranquil·litat i
benestar dels seus governats.

No trobeu, ciutadà granollerí, que són moltes
coincidències per no saber res? I totes aquestes
coses, porten a una sola conclusió: la complicitat
de l'Alcaldia, o dels seus mals consellers, amb la
gent incivil que, a l'empar de l'anònim, ha gosat
trencar la lloseta de marbre del carrer de Joan
Montañà, sols i únicament per a causar un
afront a la memòria d'un ciutadà exemplar i als
sentiments liberals de la ciutat. I aqueixa com-
plicitat és reconeguda per quasi tot Granollers,
com ho proven el gran nombre de telegrams i
telefonemes tramesos al Governador Civil. Sols
els *puritans* de sempre, per raons que bé prou
sabem, troben excuses per no sumar-se a la pro-
testa de tot Granollers. I vegeu si és unànime la
condemnació d'aital salvatjada, que fins i tot n'ha
protestat l'Alcalde amb llàgrimes de cocodril.

Més, amb tot i el sentiment, per cert ja extem-
porani, del senyor Rosàs, amb els seus comuni-
cats a la premsa de Barcelona, nosaltres insistim,
i mentre no es trobin els autors, **acusem...**

Acusem als qui varen treure de les oficines
municipals les dades que publicà «Acció» en son
darrer número, relatives al cost de l'enterrament
d'En Montañà.

Acusem al censor, que a les ordres de l'Al-
caldia deixà publicar aquell desgraciat comentari
als comptes municipals de l'any 1926, en ço que
feien referència a l'enterrament.

Acusem al senyor Alcalde per la poca acti-
vitat desplegada pels agents de la seva autoritat
en esbrinar qui poden ésser els autors d'aquest
acte incivil; perquè el senyor Alcalde **ja sap
que són varis els que ho han fet.**

Acusem a qui, en ple Casino, ha dit més
d'una vegada que la lloseta del carrer d'En Mon-
tañà havia d'ésser arrencada.

Acusem a l'esperit d'intolerància que, jun-
tament amb una gran covardia i un odi caniba-
lesc, viu i es mou dins l'ànima roïna de certs
conciutadans.

I **acusem**, per fi, als qui, posseïts d'una
«ideologia resublimada», no han volgut bestreure
en la viril protesta que tota la població liberal
de Granollers ha fet suara, redreçant-se contra
qui gosà fer un ultratge a la memòria d'un ho-
me que simbolitzà, en un període de l'història
local, els sentiments liberals i demòcrates de la
capitalitat del Vallès.

Revisat per la censura governativa